

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 31.

LÖSNUMMER 10 CENTS

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 2dra Augusti, 1923.

LÖSNUMMER 10 CENTS

No. 31

Föreslår rysk-kinesisk allians

Den revolutionäre ledaren Sun Yat Sen uttalar sig ivrigt till förmån för en allians.

Anser att en dylik kombination skulle dominera världen.

Den revolutionäre ledaren Sun Yat Sen, president för den revolutionära regeringen i Södra Kina, har nyligen i en intervju med en korrespondent, förklarat, att han skulle tycka om att se en allians mellan Kina och Ryssland, som, om den kommer till stånd, säkerligen skulle komma att dominera hela världen.

"Ryssland är ett land, till vilket Kina borde sätta sitt förtroende och sin tillit", säger han. "En allians med Ryssland, som en socialistisk nation, skulle bli absolut övervinlig. Kina har en folkmängd av 400,000,000 och Ryssland 150,000,000, vilket tillsammans gör 550,000,000 personer. Med de rika naturliga resurser tillgängliga, som finns i båda dessa länder, skulle det ej vara svårt att underkasta den övriga världen. En sådan allians skulle otvivelaktigt tjäna så som grundstenen till ett den orientala rasens förbund. Olika länder såsom Afganistan, Turkiet och Persien äro väsentligt stämde mot oss och så är Tyskland. Den orientala civilisationen har visserligen ej gjort stora framsteg ur materialistisk synpunkt, men detta kunde snart avhjälpas genom att bringa dit 10,000 tyska vetenskapmän".

Kunna ej utge statsobligationer

Kan ej finansiera järnvägsbyggnationerna med obligationer.

Anläggningarna måste vara godkända av parlamentet.

Senatens dömande av motionerna rörande anslag till de projekterade branschlinjerna i västra Canada, var om förut meddelat, har framför tåken på, att direktören för de nationella järnvägarna hade full rätt, att utge statsobligationer för att finansiera byggandet av de nödvändiga linjerna, trots att senatens handling, redan tillträdde denna tanke att framföra, vilket förordade Sir Henry Thornton, att finna ut, huruvida detta var möjligt. En serie underhandlingar har därför under senaste tiden ägt rum, och nu senast hade Thornton jämte vicepresidenterna för de nationella järnvägarna en längre underhandling, varvid man emellertid kom till slutsatsen, att det ej ginge för sig.

Bolaget hade visserligen rätt att utge obligationer och det är ej här svårigheten att inställa sig, utan det som gäller utgifterna. Obligationer kunna endast utges för att anskaffa pengar för på vederbörligt sätt beslutade järnvägsbyggnationer. Dessa konstruktioner måste vara beslutade av parlamentet. Sedan parlamentet auktoriserat utgifterna eller garanterat bolagets utgifter, kan bolaget utge dessa och anskaffa nödiga medel samt fortsätta arbetet. De projekterade linjernas byggande blev emellertid av senatens avslagen och alltså saknar man rätten att utge obligationer för detta ändamål.

Alltså är det ingenting att göra förrän nästa år igen. Under tiden flytta den ens familjen efter den andra bort från platsen varst de arbetar under ett tofemontatår i under de mest bekymmersamma förhållanden, likväl enträget förblivande kvar i tron att järnvägar skulle komma närmare.

ledare. Denna ställning förelade emellertid Japan att benytta sig av Japans ställning har sedan dess varit av en karaktär, som framkallat bitterhet och mistroende. Istället för att sträva efter en bättre förståelse med Orienten, träffade Japan, den ena överenskommelsen efter den andra med den vita rasen, såsom t. ex. den Anglo-Japanska Alliansen. Vi ha emellertid ej alldeles uppgivit hoppet om Japans bistånd. Vi skulle mycket hellre önska ansluta Japan för att åstadkomma den orientala rasens återupplivande, än att sätta vårt hopp till Ryssland".

Intervention i Tyskland nödig

De allierade måste företaga intervention för att rädda Tyskland från kaos.

Le Temps framlägger ett semi-officiellt program som man tror vara acceptabelt.

Frankrike och Belgien ha ej ännu avgivit något bestämt svar eller uttalande på Englands provisoriska förslag, och man är ännu osvis vad det kommer att innebära. Den franska tidningen Le Temps, som har en nägot semi-officiell karaktär och står för regeringen och kabinetts medlemmarna, och följaktligen, som oftast, är i tillfälle att rätt korrekt redogöra för ställningen, har nyligen lämnat en del uppgifter, som ge vid handen att den franska uppfattningen är den, att de allierade måste företaga en intervention i Tyskland, störta den existentiella Cuno-regeringen, införas reparationsbetalningarna och rädda landet från ekonomiskt kaos.

Följande programpunkter offentliggöres av Le Temps, vilka kunna anses vara kvintessensen av Poincarés svar på den engelska noten till Tyskland:

1) Cuno-regeringen måste störtas och ersättas med en regering, som representerar alla de republikanska partierna.

2) Den nya regeringen måste tillfredsställa den fransk-belgiska fördringen om oavkortat upphörande av det passiva motståndet, genom att proklamera, att officiella myndigheter och tjänstemän hade full frihet att behandla de invaderande truppen i Ruhr, så, som deras samveten höjd dem.

3) Den nya regeringen måste en gång hänskjuta till den redan existerande reparationskommisionen, medan den Tysklands formåga att betala och de metoder, enligt vilka avbetalningar skulle göras enligt med Versailles-fördraget.

4) Den tyska regeringen skulle samarbeta med de allierade för att etablera ny och stabil myntfot.

5) Det skulle samarbeta med de allierade reparationskommissionen för att ge preferensintekning på Tysklands naturresurser, som garanti för de nya penningpräglingarna.

Frankrikes svarnotet kommer ej att levereras förrän Belgien samtidigt har sin färdig.

Det följdes att även i England höjes en del röst till förmån för Frankrike. I Londontidningen Daily Express har en viss Lord Beaverbrook, skrivit en anonym artikel, i vilken han påstår för att England understöder Frankrikes strävan i att sönderstycka Tyskland och ge Frankrike fria händer i kontinental-Europa. Artikeln förutsäger att Frankrike ej kommer att godkänna Englands förslag.

"Lloyd George försökte att bluffa Poincaré och misslyckades. Bonar Law försökte utöva vänskap och misslyckades. Baldwin försöker optimism och måste misslyckas och detta sist misslyckande kommer att bli avsevärande". Artikelförfattaren varnar åter för England, att än en gång reparationsfrågan undervärdande, innan den nuvarande vindepolitiken leder till undergång. Vad Frankrike begär framför allt, är säkerhet för att den tyska fanen ej än en gång kommer att korsas Rhenfloden. Skadeståndsbetalningar allensat kunna ej ge denna garanti. En gemensam garanti med Amerika drog sig därifrån och Frankrike har endast en sak att göra — att åstadkomma Tysklands fall eller sönderstyckande och sönderstyckandet av den Biomarkiska Tyska kejsardömet betyder stödfästheten av den nuvarande franska hegemonin, som kommer att existera så länge någon statsmän kan tänka sig fram i tiden.

Illinois gruvarbetarförbundet har för ett pris av \$726,000 köpt Lestor strip-gruvan i Herrin, vilken stannade juni månad var scenen för en del oroligheter.

President Harding besöker Canada

Försäkring att Canada och F. S. även i framtiden kommer att gå hand i hand.

Det fredliga förhållandet mellan de båda länderna ett vackert exempel.

Canada har nyligen haft storfrämmande. Presidenten för det stora grannlandet söder om oss, Mr. Harding, som just företagit en Erikstats genom sitt land, som han sträckt ändamålet till nordliga Alaska, har nämligen på återvägen tagit en avstickare till vårt land, genom att besöka Vancouver, B. C. Som detta var första gången, som en av den amerikanska republikens presidenter officiellt besökt vårt land, tillskrivs händelsen stor betydelse och Vancouver gjorde också sitt allra bästa för att värdligt mottaga den celebre gästen och hans följe. Stortadets välkomstanordningar hade vidtagits och togo sin början, då transportångaren Henderson, vilken medförde president Harding och hans följe, Angare in i Burrert Inlet, var vid den engelska kryssaren Curlew saluterade genom att avfärdiga 21 kulschot. Högtidligheterna pågingo hela dagen till kvällen, då Dominionregeringen och provinnsregeringen gemensamt anordnat en extra fin middag, varefter presidenten återvände till Henderson för att övernatta. Det var ett välkommande, som ej enbart var en personlig tribut till presidenten utan och till det land, han representerade.

Presidenten var stolt över belånen med det hjärtliga mottagandet, och förklarade att man här kunde se en försäkran om, att det hjärtliga förhållande som tillfröna ägt rum mellan de två grannländerna, alltid skulle fortsätta och att de skola gå hand i hand, sida vid sida för att fredlig väg lösa var och en sin problem.

Under förklaringen att den traditionella (Forts. å sid. 5)

Republikanerna få knapp majoritet

La-Follette-gruppen väntas få stortal i nästa kongress.

Magnus Johnson stärker det radikala läget.

Då Förenta Staternas senat första måndagen i december sammanträdde till lagtima session, skall det visa sig, att den republikanska styrkan sammansmält.

Sedan valkampen 1922, då republikanerna förlorade flera medlemmar, däribland senator Porter J. McCumber från North Dakota, ha republikanerna förlorat tre senatorer genom dödsfall, nämligen Knute Nelson från Minnesota, Nicholson från Colorado och Dillingham från Vermont.

En "reguljär" republikan väntas med säkerhet intaga Dillinghams plats såsom senator från Vermont. Att fylla vakansen efter republikan Nicholson från Coloradoas guvernör utnämnd demokraten Alva Adams, och att fylla vakansen efter Knute Nelson skänder Minnesota Magnus Johnson av farmer-arbetarpartiet.

De senaste sammanträden, består av 51 republikaner, 43 demokrater och två medlemmar tillhörande farmer-arbetarpartiet (Shipstead och Magnus Johnson). I de 51 republikanerna medräknas emellertid La Follette från Wisconsin, Brookhart från Iowa och Frazier från North Dakota, och dessa tre tillsammans med Shipstead och Magnus Johnson samt några andra bilda en grupp, som är fullständigt oberoende av Harding-administrationens ledarskap och kontroll.

I förbundshuvudstaden är allmänna meningens den, att senator Lodge från Massachusetts kommer att från säga sig ledareplatsen bland administrationens ledare i den kommande sessionen och överlämna den till yngre krafter. Det antages, att de "reguljära" till Lodges efterträdare ämnas vilja Watson från Indiana, ehuru ett kyligt förhållande inträtt mellan honom och Vita huset. Watsons uppdrag blir att hålla administrationens republikanska i tygeln samt att tjäna såsom mellanhand mellan dem och insurgent- eller La Follette-gruppen. Till hans uppdrag bör även att söka få in i leden sådana oavhängiga som Borah från Idaho, Johnson från California och Lenrath från Wisconsin.

President Harding påstås känna sig ganska besviken över utgången av senatorvalet i Minnesota och det nederlag hans administration därigenom led.

Tyska marken sjunker i värde

Vilda scener utspelas på Berlins gator, då folket besparingar smäta samman.

Frakta sedlarna i väskor, koffertar och barnvagnar.

Markens senaste sensationella sänkning i värde har framkallat verklig panik i Tyskland, meddelas från Berlin. Det täsar nu 3,000,000 mark för att köpa ett pund st. och 666,666 mark för en dollar. De ha därmed sänkt lägre än de österrikiska kronorna och befinna sig nu i samma klass, som de hart nära värdelösa ryska rublerna.

Vansinniga scener utspelas i Berlin då marken började sjuka från 450,000 pr dollar och ned och då millionärer sågo sina vinster, slipa löner och bankbesparingar bokstavligen försvinna inför deras ögon. Från regeringens kontor i Wilhelmplatz till de fattigaste arbetarhemmen spred underåtelsen fruktan och villval. Berlin var så gott som utan pengar. Sedlar på 50,000 och 100,000 marks valörer hade tidigare sånts till Ruhr och huvudstaden översvämmades nu av reverser av smått beklag, värda mindre än en cent. Tusenters och hundratusenters försvar och ej ens de fattigaste tiggare ville plocka upp dem från gatorna. Gatorna utanför Riksbankens för fullpackade av nervosa folkhoppar, som sökte uttaga sina inbetalningar för att kunna möta sina löpande utgifter. Polisen hade ett svårt knog att hålla massorna i schack då de sökte tränga sig fram för att bli betjända. Man fraktade med sig korgar, koffertar, kläder och barnvagnar för att mottaga sina pengar, som de fraktade till kassorna i lastautomobilerna för att avbäta de för löner förordade beloppet. En större firma behövde således fem lastautomobil fullastade för att kunna betala upp sina arbetares löner. Genom denna folkmassa trängde sig uppkoppare, som skrymde till buktarna för att hinna fylla de mest nödvändiga behoven, innan priserna höjdes på upp. De bura handväskor fulla med pengar, Springpöskar stodo till tjänst med att bära stora bögar av sedlar i buntar på 500,000 mark vardera.

En detaljaffär som behövde \$50,000 för att kunna bedriva en dags affär skulle behöva en kubikfot av sådana pennningar. Kvinnor och män tappade ned på gatan från sina överfulla fickor och väskor buntar av dessa sedlar och förbigående plockade upp dessa sedelbuntar, som fört utgjort en förmögenhet, men som nu ej voro värda ett mål mat och återlämnade dem, som om ingenting hänt.

Bakom Riksbankens galler rusade banktjänstemän fram och tillbaka med skottkärror fullastade med sedlar, som de fraktade till kassorna i lastautomobilerna. Kassavalven voro överfulla. Sedlar voro upptäpplade till en höjd av åtta fot i korridorerna, närliggande tomma byggnader och kallare och verkstader voro begagnade för att förvara trilljoner av mark. För att ställa nog mycket för att ha nog till en veckas uppehälle, måste man ha en lastautomobil full.

Berlin var i ett tillstånd av fullkomligt vansinne. Tiggare skratade åt en gåva, som för några år sedan motsvarade \$2,000. Automobilister sonderer drockspännningar, som de ansågo förolämpande små, dricka pangar som för någon tid sedan skulle ha varit tillräckliga att betala hans automobil med.

Sextio stora tryckpressar gå för full fart under tre dag- och nattskift, för att producera sedlar. I varje större stad ha regeringen tryckerier, varifrån man utsänder sedlar. Man har upphört med att trycka femfärdiga reverser eller noter och trycka dem nu enbart med svart färg och det händer t. o. m. att man låter ena sidan av papperet förbli blankt. Af färshus, som ej kunde draga nog pennningar för sina behov, ha ansökt om och erhållit rätt, att trycka sina egna sedlar, garanterade av dess egenförmögenhet.

En deppsch från Chihuahua City, Mexico, daterad den 29 juli, meddelar, att general Francisco Villa, ryktbar rebellledare, under ett lokalt uppträde i Cantullio, Chihuahua stat, blivit skjuten.

Japan har beslutat att hänvända sig till Amerika och Storbritannien i avsikt att uppnå en trepartskonferens-konferens för att genomföra bestämmelserna i Washington-flotttraktaten, utan att invänta Frankrikes ratifikation, hette det i början av f. v. Den 7 de nnes ratifierades emellertid denna traktat av franska deputeradekammaren, och senatens väntas följa exempliet innevarande vecka.

Demonstrationer -- och revolt i Berlin?

Meddelanden om massdemonstrationer av kommunister mot fascisterna och regeringen.

Cuno vågar ej möta krisen utan säges ämna resignera med sitt kabinet.

Enligt meddelanden, som inkommit till den amerikanska pressen från Berlin, daterade den 28 juli, skulle stora massdemonstrationer av kommunister äga rum i Berlin, söndagen den 29 juli, som protest mot fascisterna och regeringen. Det synes vara penningbristen, markens katastrofiska fallande och födoämnesbristen, som ligger på bottnen av oron, förutom armén mot den tilltagande fascistiseringen och regeringens maktlöshet att rädda situationen. Polisen vägrade genast kommunisterna, att avhålla de planerade mötena, vilket framkallade skarpa protester från dem. Folkmassan har med anledning av den bittra spänningen blivit orolig och tusentals påstås ha tagit på flykten till Holland för att skydda sig. Butikägare ha barrikaderat sig och sina butiker för att skydda sig mot befärad eventuella plundringar och förutspott. Kommunisterna ha nämligen förklarat att de komma att totalt ignorera polisens order. "Vi komma att fylla gatorna med folk den 29 dennes och vare sig polisen eller militären kan förhindra oss därifrån". Sjutton kommunistmöten posterades den 28 juli mot bannlysningen av deras planerade möten och en av dess ledare föreslog, att man skulle tvinga alla medborgare att deltaga i demonstrationerna.

Myndigheterna i Berlin låta visserligen påstå att kommunisterna föra mycket blott utvisning av sig, och såhanda lyckats blifva allmänheten, men situationen är en av de allvarigaste, som de varit upp emot och att en av dess svåraste kriser står för dörren. Kanslar Cuno är moddall och säges ha diskuterat med president Ebert rådigheten om, att resignera med hela sitt kabinet. Finansminister Hermens, som beskylltes för att vara orsak till regeringens finansiella misslyckande, måste avstå, anser såväl Cuno som socialisterna, som yrkat på att han skall resignera.

Regeringen gör sitt yttersta för att avvälja livsmedelsbristen och förhindra plundringar i den svältande befolkningen. Cuno har uppmannat jordbrukarna, att frakta sina potatis-skörd p åmarknaderna, för att sålunda lindra nöden. Istället för att acceptera de värdelösa marken, ha de nämligen hållit sina upplag inne.

En amerikansk korrespondent, Samuel Spewack, säger, att man förväntar

Philp Snowdens motion förlorar

Engelska parlamentet nedröstar den socialistiska motionen.

"Framstegen gjorda trots av, ej tack vare kapitalismen".

Londen.—Philp Snowdens motion uttömmande kapitalistisystemet och advocerande dess undertyckande och ersättande med ett socialistiskt produktions- och distributionsystem förlorade i underhuset med 268 röster mot 121 efter en genomgående debatt. Motionen understöddes av bl. a. Arthur Henderson och J. Ramsay MacDonald före premiärministern David Lloyd George.

Sir John Simon (liberal) vidhöll att de som önskade införa socialism i stället för kapitalism måste bevisa tre saker, vilket de ej ens hade påberajat: 1) att kapitalism hade gjort mer än att gott. 2) att detta enda ej kunde avskaffas utan att systemet som helt avskaffades och 3) att när detta system avskaffas, detta enda skulle försvinna och ej ersättas med något annat som var mer hämmande än sina verkningar.

tar en "röd söndag" i Berlin den 29 juli, men för ett civilt riktigt tillhanda, det gäller endast huruvida explosionen äger rum på denna dag eller om man inväntar ett lägligare tillfälle. Landet har genomgått många svåra kriser och hettta ord har under sista tiden nästan förlorat sin betydelse, men den nuvarande situationen har ej haft ett motstycke sedan det spartanska upproret, säger korrespondenten. Vad kommunisterna ämna företaga sig är obeaktat. Dess ledare ha emellertid varnat för blodiga utgjtelser och uppmannat arbetarna att förhålla sig lugna och kallblodiga. En vidr propaganda har emellertid pågått och de vildaste rykten gå genom Berlin och de större staderna i Sachsen och Thüringen. Fascisterna, som utgöra den andra extrema flykten, motse också händelserna med oro. Dess organisationer landet runt bereda sig på att försvara sig mot eventuella våldsamma anfäll. Tjugi fascistiska studenter ha arresterats, då de befunnits vara i besittning av ett kvarts ton dynamit. Potsdam är full av afficerare och bondorner, som tillhör "svartskjortorna", vilka bereda sig för försvar gentemot kommunisterna. Mellan de två extrema flykten sitta regeringens ledamöter, så det sägas, på statkötet och förlita sig på "örna brigaderna" revolverar.

Livsmedelsbristen i Tyskland synes enligt meddelanden vara svårartad. Eburu Stettin ligger i ett bördigt jordbruksområde råder livsmedelsbrist därstädes, emedan jordbrukarna sända sina produkter till Bottniska Vikens hamnar, varest de erhålla höga priser och ej behöva frukta "fredsriots". Fritz Thyssen, den välkände industrimaginaten i Ruhr, har nyligen avlagt ett besök hos den amerikanska ambassadören, Alanson B. Houghton, och diskuterade med honom livsmedelsbristen i Ruhr. De tyska tidningarna innehålla oupphörligen förfrågningar över varför Förenta Staterna ej kan förmås att sända en del av sitt veteöverskott till Tyskland, varigenom det kunde förbättra vetepriset genom att på rimliga villkor sälja veten till Tyskland. Thyssen sökte förmå ambassadören att göra sitt bästa för att åstadkomma en dylik affär.

Förenta Staternas ende negeröverste, Charles Young, fördjästes nyligen i Arlington Amphitheatre. Han graduering vid West Point 1889. Han tjänade på Filippinerna, i Indiakrigen och som militärtattaché på Haiti och i Liberia.

De konservativa vinna ny seger

De konservativa vinna ny seger i valet i Prince Edward Island.

Alla regeringsmedlemmar förlora i valet.

Knappast har den allmänna överraskningen över de konservativas seger i Ontario lagt sig, förrän man får meddelandet om, att även i Prince Edward Island, varest nytt val ägde rum den 26 dennes, de konservativa hemförde segern. De konservativa hemförde nämligen segern i alla val-districten med undantag av fyra, och samtliga regeringsledamöterna förlorade sina platser. De regeringsmedlemmar, som sålunda besegrades voro: Walter M. Pea, provinnssekreterare och jordbrukskommissionären, Hon. Cyrus W. Crosby, kommissionär för publika arbeten, Hon. Geo. E. Hughes, Hon. Robert H. Cox, Hon. David MacDonald, Hon. Fredrik J. Nash, Hon. Jeremiah Blanchard, Hon. James J. Johnson, Dessutom besegrades premiärminister Bell.

Då sista sessionen upplöstes, bestod huset av 24 liberaler, 5 konservativa och 1 independent. Före upplösningen av den allmänna lagförsamlingen 1915 hade de konservativa varit vid makten nästan utan opposition tills 1919, då liberalerna vunno en glänsande seger, vilken nu frångöts med samma avsevärande majoritet. Prince Edward Islands lagstiftande församling består av 30 medlemmar, varav 15 på under namnet av "councillors" och 15 församlingens medlemmar. För att vara valbar till "councillors" erfordras vissa förmögenhetsvillkor, vilka ej ifrågasätts för församlingens medlemmar. Upp till 1897 bestod den lagstiftande församlingen av tvänne kamrar och benämndes legislaturen, men sedan dess sitta alla ledamöterna i samma kammar, och utlösta det lagstiftande arbetet gemensamt. Liberalerna känna sig besvikna över utgången, medan de konservativa jubla. Arthur Meighen har sagt att John D. Stewart följande telegram: "Folkets kraftigt uttalande förtroende var en väcker tribut till eder. Mottag mina gratulationer".

Man tror att den nye oppositionsledaren kommer att bli A. C. Saunders, K. C. Summerside.

WALTER BULYEA & CO. Bishopric Stucco Board and Stucco. Bishopric Indestructible Coloured Stone Dash. Innan ni bygger, betrakta "Stucco" tet vid 136 Niagara Street, Imbard St. - Winnipeg.

Delegationerna under-teckna fördraget

Enkla ceremonier känneteckna avslutningen av de månads-långa förhandlingarna.

Delegationerna uttala sitt tack till presidenten för Schweiz för visad vänlighet.

Fördraget av Lausanne, som långvariga Lausannekonferensens resultat, undertecknades den 24 juli av stormakterna och bär namnet östtyska representerande Storbritannien, Frankrike, Italien, Japan, Grekland, Rumänien och Turkiet. Enkla ceremonier som avslutning på de månadslånga förhandlingarna, ägde rum i Lausanne universitetets stora sal den 24 juli, och sedan de olika nationernas representanter med Ismet Pasha som första man, undertecknade fördraget, förklarade Scheurer, den schweiziska konfederationens president, sessionen ajournerad, med slutorden: "Låt den avslutade tanken vara en välsignelse".

En anslående demonstration för att tillkännagiva fredsfördragets undertecknande ägde rum på kvällen. Gatorna voro överfyllda av jublande skolor och mycket folk hade kommit in till Lausanne från landsbyden för att deltaga vid det hjärtliga tillfället. Katredalens torn och spira voro vackert illumnerade av elektriska lampor och deviser, synliga i miltal från bägge sidor av skön, medan strålkastare, kastade sina skarpa belysningar över sjon från de omgivande höjderna.

Den brittiska delegationen var på väg till England den 24 på kvällen. De andra skulle avlägsna sig dagen efter. Endast de turkiska och amerikanska representanterna kvarstannade, vilka ännu äro upptagna med underhandlingar rörande det turkiska fördraget.

Innan sessionen ajournerades föredag sig samtliga delegater i en tack-samhetskärlighet till President Scheurer för den gästvänlighet, som schweizarna visat under hela konferensen man påminde om Schweiz' alltid manifesterade önskan om fred och slutade med orden: "Detta fördrag betecknar det definitiva återbetalandet av fred i världen".

Även i Konstantinopel var den 24 juli en jublets dag. En allmän högtid hade proklamerats och då meddelandet kom att fördraget undertecknats avsevärd 101 kanoner en väldig salut och de i hannens likgärde fartygen läto sina ångskivor ljuda ihållande för en halv timmes tid.

När kvällen bröt in var det ett väldigt högtidligt entusiastiskt jublande med faklor och illumnering av allehanda slag.

En lyckad sommar-fäst i Percival.

Över 1,000 personer narvoro vid denna fäst i Percival, Sask.

Lokalavdelningen av S. G. G. i Percival avhöll i torsdags den 26 juli sin sedvanliga sommar- och idrottsfest eller som det allmänt kallas för Percival Sports. Denna fäst var en fortsättning på den, vilken hölls den 5 juli, men vilken på grund av hårt pågående regn måste avbrytas.

Dagen var idealisk med vackert väder och en frisk bris, vadan det ej var underligt att så många personer intunno sig. Dock var värdet på morgonens ljet oskärt, vilket nok inverkade på de närvarandes antal, som likväl steg till cirka 1,000.

Först förekom diverse olika tävlingar för barn och ungdom, men då idrottssekreteraren ej förde något protokoll över deras namn, kan jag ej angiva pristagarna.

Angiver nu resultatet av de andra tävlingarna enligt de uppgifter, som jag erhållit av Mr. Ralph Hawkes, idrottssekreteraren, och namnen på första, andra och tredje pristagare angivas i tur och ordning.

I trestegslopp: E. Dupont, J. Farley och E. Erikson; i höjdhopp: M. Strandlund, Campbell och McPhail; i "schooter stone": J. Anderson, Hilding Anderson och Henry Anderson; i längdhopp: Mike Strandlund, H. Anderson och E. Erikson; i "potato race": Wm. Hawkes, R. Driscoll och J. Gallagher; i dragespöskamp på hästryg vann det lag som bestod av Wm. och Louis Hawkes samt en indian och i brygtning på hästryg laget R. Driscoll, Ralph Hawkes och J. Gathercole; i travtävling fr för alla: A. MacKinnan, S. E. Wennberg och V. Clements; i farmarens travtävling: A. MacKinnan, C. Clements och S. E.

(Forts. å sid. 4.)